

защото той с очи не си послужи,
от светлината им бях озарена,
додето се изгуби.

ПОЛОНИЙ-

Ти ^с мен ела,
аз краля ще подиря. От любов
е той безумен, от любов, която
сама се разрушава; към дела
отчаяни тя води, както страст,
която под това небе ни мъчи.
Аз съжалявам. Как, не му ли каза
ти лоши думи напоследък?

ОФЕЛИЯ-

Не,
тъй като ^к ~~само~~ ^(само) ти ми бе поръчал -
писмата аз му върнах и отказах
да го приема.

ПОЛОНИЙ-

От това е луд!

Аз съжалявам, че не съм постъпил
по-кратко с него. Мислех, че се гаври
и гледа само как да те поквари.
Проклетата нека бъде мойта ревност!
Изглежда, че за стари като нас
това е обща цел: с измама само
да се стремим към нещо, както често
на младите не стига предпазливост.
При краля да отидем, да му кажем,
че тайната, ако се не разкрие,